Мовчить Чернак, не снить Король,
А сльози — кап! "Прощайте, кури,
І ви, кохані, рідні мури..."
Ось-ось розітнеться пароль [1] —
І вийде ворог злий, похмурий.
Всю ніч не заснуть вороги
І дуже гострять остроги.

І ранок в злотому вінку
На обрій вийшов і всміхнувся.
Король прокинувсь, стрепенувся,
Хотів гукнуть: "Ку-ку-рі-ку!" —
Та враз закашлявсь, поперхнувся:
Він погляд Чернака зустрів
І журно голову схилив.

Ось-ось почнеться бій... Шумлять,
Як арфи, сосни; вітер грає.
До сина мати припадає,
І сльози курячі біжать...
Уже із ношами ідуть,—
Кого ложать, понесуть?!
"Ну, сходьтесь: раз! Ну, сходьтесь: два!" —

Сказали разом секунданти[2].
А може б, помирились, франти[3],
Поки ще ціла голова
І не порвались аксельбанти[4].
Король говорить: "Нізащо!"
Чернак буркнув: "Мовчи, ледащо!"

І стали битись юнаки
Дзьобами, крилами, ногами,
Впивались в груди острогами

І пір'я кидали шматки,
І кров гарячими струмками
Текла, шуміла під ногами.
І рило підвела свиня,

Пішла туди, де кров лилася,
Свинячим гнівом зайнялася:
"А що це тут за метушня?
Зчинили крик! Мовчать мені!
Заснуть не даєте свині!"
Король утік... а на кілку
Чернак гукнув: "Ку-ку-рі-ку!"

[1] Пароль — знак, число (авт.).

[2] Секунданти — свідки поєдинку.

[3] Франти — джиґуни, модно вдягнені чоловіки.

[4] Аксельбанти — прикраси на військовій одежі.